

**КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА;
СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ**

УДК 343.1:343

DOI 10.36919/3041-1149(Print).11.2025.155-161

В. І. Завидняк,*доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри публічного права,
Київський університет імені Бориса Грінченка
email: zavudnyakvova@gmail.com***ORCID 0000-0001-5151-6283;****Н. В. Завидняк,***здобувач вищої освіти
Навчально-наукового інституту права,
Державний податковий університет
email: zavudniak@ukr.net***ORCID 0009-0001-2428-922X****ЄДНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ
В АЛГОРИТМАХ ПІДГОТОВКИ КРИМІНАЛЬНИХ
ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ**

Стаття присвячена дослідженню критичної потреби в забезпеченні нерозривної єдності норм матеріального кримінального права та кримінального процесуального права на стадії досудового розслідування. Обґрунтовується, що ця єдність знаходить своє найбільш чітке імплементаційне вираження саме в змісті ключових процесуальних документів, як-от повідомлення про підозру та обвинувальний акт, оскільки вони є формою, яка вміщує юридичну конструкцію складу кримінального правопорушення. Некоректне або неповне відображення ознак складу кримінального правопорушення у фабулі документа призводить до системних процесуальних помилок, які ставлять під сумнів легітимність усього кримінального переслідування. З метою мінімізації суб'єктивізму та підвищення якості юридичної кваліфікації запропоновано та детально описано чотирирівневий універсальний алгоритм підготовки процесуальних документів. Цей алгоритм передбачає: ідентифікацію факту, декомпозицію матеріальної норми, поелементний мапінг фактичних обставин на ознаки складу, фінальну процесуальну текстуалізацію. Акцентовується увага на важливості коректного опису суб'єктивної сторони та причинно-наслідкового зв'язку як елементів, що найчастіше стають предметом судового оспорування. Окремо розглянуто перспективи інтеграції цього алгоритму в сучасні системи електронного правосуддя (Legal Tech) для автоматизованого контролю якості юридичних рішень. Застосування алгоритмічного підходу є нагальною вимогою часу для забезпечення принципу правової визначеності в українській кримінальній юстиції.

Ключові слова: кримінальне право, кримінальний процес, процесуальні документи, юридична кваліфікація, алгоритмізація, склад кримінального правопорушення, повідомлення про підозру, обвинувальний акт, єдність права, Legal Tech.

Постановка проблеми та її актуальність. Ефективність функціонування системи кримінальної юстиції прямо залежить від якості ухвалених рішень. Серед усіх документів, що створюються під час досудового розслідування, повідомлення про підозру та обвинувальний акт є кульмінаційними, оскільки саме вони містять остаточне формулювання державної претензії до

особи. Ці документи є не просто процесуальними актами; вони є точкою перетину та практичної реалізації норм матеріального кримінального права (КК України) і кримінального процесуального права (КПК України) [4, с. 14].

Проблема полягає в тому, що на етапі досудового розслідування часто спостерігається неповна інтеграція матеріально-правових вимог до процесуальної форми. Вимоги статей 277 та 291 КПК України, які стосуються викладу фактичних обставин, формулюються як процесуальні, але їхнє змістове наповнення повністю диктується складом кримінального правопорушення (матеріальна норма). Некоректне відображення ознак складу, наприклад пропуск опису мети в процесі кваліфікації економічних злочинів або нечітке визначення способу під час насильницьких злочинів, призводить до визнання процесуального документа необґрунтованим або невідповідним закону.

Актуальність дослідження посилюється вимогами часу. З одного боку, це є потребою в дотриманні високих стандартів правової визначеності, що висуваються Європейським судом з прав людини, а з іншого – впровадження систем електронного кримінального провадження (e-Case) вимагає створення чітких, формалізованих правил та алгоритмів, які можуть бути інтегровані в програмне забезпечення для автоматизованої перевірки юридичної кваліфікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема взаємозв'язку матеріального та процесуального права завжди перебувала в полі зору вітчизняних науковців. Теоретичні основи юридичної кваліфікації ґрунтовно розроблені в працях В. Навроцького [7, с. 56], В. Тація [10, с. 102], які зосереджувалися на визначенні ознак *corpus delicti*. Питання кримінальної процесуальної форми та її недоліків досліджували такі вчені, як В. Варченко [4, с. 17], С. Шевченко [11, с. 94], які наголошували на процесуальних гарантіях.

Однак більшість цих досліджень розглядають матеріальне право та процес послідовно, але не завжди інтегративно в контексті створення єдиного алгоритму. Бракує наукових розробок, які б чітко моделювали процес «мапінгу» (відображення) елементів складу злочину на обов'язкові процесуальні реквізити документа. Існуючі методичні рекомендації, хоч і корисні, часто мають описовий, а не чітко алгоритмічний характер.

Невирішеною частиною загальної проблеми є перехід від інтуїтивно-суб'єктивного застосування права (заснованого на досвіді слідчого) до об'єктивного, формалізованого, верифікованого алгоритму, що є критично важливим для імплементації цифрових рішень у сферу кримінальної юстиції. Саме цю прогалину прагне заповнити це дослідження.

Метою наукового дослідження є розробка та наукове обґрунтування деталізованого, універсального, чотирирівневого алгоритму підготовки кримінальних процесуальних документів (на прикладі підозри та обвинувального акта), що забезпечує нерозривну єдність матеріально-правових вимог *corpus delicti* та процесуальних правових норм КПК України.

Виклад основного матеріалу. Сучасна доктрина кримінального процесу та практика правозастосування зіштовхуються з фундаментальною проблемою, яка полягає в розриві між матеріальним змістом кримінального правопорушення та його процесуальною формою. Процесуальний документ, зокрема повідомлення про підозру та обвинувальний акт, у свідомості правозастосувача часто редукується до бюрократичного формуляра – набору реквізитів, заповнення яких потрібне для «руху справи» по стадіях процесу. Такий підхід є хибним і небезпечним, оскільки ігнорує сутнісну природу процесуального акта як носія правової кваліфікації.

Процесуальний документ варто розглядати як складну систему управління процесуальними даними, які наповнюються матеріальною формулою складу кримінального правопорушення. Як зазначають дослідники, ефективність кримінального провадження безпосередньо залежить від якості інтеграції норм матеріального права в процесуальну форму [5, с. 79]. Якщо процесуальна форма (наприклад, бланк обвинувального акта в електронній системі) вимагає внесення 10 елементів інформації, а матеріальна формула (склад конкретного злочину, передбачений Особливою частиною КК України) вимагає відображення 12 ознак (зокрема, факультативних, як-от специфічний мотив чи спосіб), то в процесуальному документі неминуче виникає змістовий дефект.

Цей дефект не є суто технічною помилкою. Він трансформує документ із легітимного правового акта в юридично нікчемний текст. Кожен ключовий процесуальний документ виконує дуалістичну функцію.

Процесуальна функція – фіксація владного рішення про зміну правового статусу особи (набуття статусу підозрюваного чи обвинуваченого), визначення меж судового розгляду та забезпечення права на захист [11, с. 145]. Вимоги до цієї функції чітко регламентовані статтями 277 та 291 КПК України [2].

Матеріально-правова функція – це повний, вичерпний та юридично коректний опис усіх ознак складу кримінального правопорушення (*corpus delicti*). Саме цей опис є єдиною фактичною підставою кримінальної відповідальності згідно з ч. 1 ст. 2 KK України [1].

Недотримання балансу між цими функціями, коли увага приділяється формі на шкоду змісту, призводить до ухвалення рішень, які згодом скасовуються судами. В. Варченко слушно зауважує, що процесуальна форма не повинна бути самоціллю, а має слугувати інструментом реалізації норм матеріального права [4, с. 18]. Для вирішення цієї проблеми нами розроблено та обґрунтовано чотирирівневий універсальний алгоритм підготовки кримінальних процесуальних документів.

Щодо деталізації чотирирівневого універсального алгоритму, запропонований алгоритм є не просто методичною рекомендацією, а структурованою логічною моделлю (протоколом дій) для слідчого, детектива та прокурора. Він дає змогу мінімізувати суб'єктивізм і забезпечити «автоматизовану» перевірку повноти кваліфікації.

Рівень I. Ідентифікація факту та первинна гіпотетична кваліфікація

На початковому етапі розслідування слідчий працює з масивом розрізної інформації («сирими даними»), яка ще не має чіткої юридичної оболонки. Основним завданням цього рівня є впорядкування хаосу та формування первинної правової гіпотези.

Систематизація доказів та обставин. Усі наявні первинні докази (заяви потерпілих, протоколи огляду місця події, рапорти оперативних підрозділів) підлягають чіткій систематизації. Оптимальним методом є розподіл фактів за хронологією (*timeline*) та локацією (місцем події). Це дає змогу відтворити подію в динаміці. Важливо відокремити юридично значущі факти від інформаційного шуму. Як зазначає М. Панов, правильне формування категоріального апарату на цьому етапі визначає подальшу долю кваліфікації [8, с. 36].

Гіпотетична кваліфікація. На основі систематизованих даних обирається найбільш імовірна норма Особливої частини KK України. Це ще не остаточна кваліфікація, а лише робоча гіпотеза («діагноз»), яка підлягає верифікації. Наприклад, факт відкритого заволодіння майном може первинно кваліфікуватися як грабіж (ст. 186 KK України), але подальший аналіз може виявити ознаки розбою (ст. 187) або вимагання (ст. 189) [1]. Помилка на цьому етапі спрямовує слідство хибним методом збору неналежних доказів.

Рівень II. Декомпозиція та поглиблена правова експертиза норми

Другий рівень є суто аналітичним та інтелектуальним. Суб'єкт правозастосування повинен тимчасово абстрагуватися від фактичних обставин справи й зосередитися виключно на нормативній моделі.

Структурна декомпозиція. Обрана норма KK України підлягає розкладанню на елементарні складові. Потрібно виділити кожен обов'язковий і факультативний елемент складу злочину. Теоретичні основи такої декомпозиції ґрунтовно розроблені в працях В. Навроцького [7, с. 58] та В. Тація [10, с. 105], які наголошують, що пропуск навіть однієї ознаки (наприклад, спеціального суб'єкта або особливого способу вчинення) руйнує всю конструкцію складу.

Об'єкт – основний безпосередній, додатковий обов'язковий (наприклад, здоров'я особи під час розбою).

Об'єктивна сторона – діяння, наслідки, причиновий зв'язок, спосіб, час, місце, обстановка.

Суб'єктивна сторона – форма вини, мотив, мета, емоційний стан.

Суб'єкт – вік, осудність, ознаки спеціального суб'єкта.

Правова експертиза та тлумачення. Текст закону часто містить оціночні поняття («істотна шкода», «тяжкі наслідки», «особлива зухвалість»). Без звернення до актуальної судової практики їхній зміст залишається невизначеним. Алгоритм вимагає обов'язкового аналізу правових позицій Верховного Суду. Наприклад, для кваліфікації службової недбалості потрібно чітко розуміти, як судова практика тлумачить поняття «неналежне виконання службових обов'язків» у контексті конкретних правовідносин [9]. Без урахування цих позицій алгоритм не гарантує застосування «живого права».

Рівень III. Мапінг (Mapping) – Синхронізація факту й права

Це кульмінаційний, найбільш складний і відповідальний етап алгоритму. «Мапінг» (від англ. mapping – відображення, накладання) – це процес, у якому абстрактна юридична модель наповнюється конкретним фактичним змістом. Для кожного елемента складу злочину, виділеного на Рівні II, має бути знайдений і зафіксований відповідний доказовий факт із матеріалів провадження (Рівень I).

Мапінг об'єктивної сторони (архітектура події). Тут формується «хребет» обвинувачення. Згідно зі ст. 291 КПК України обвинувальний акт має містити виклад фактичних обставин, які прокурор вважає встановленими [2].

Деталізація діяння. Недостатньо вказати «вчинив крадіжку». Потрібно описати механіку дій: «таємно, за рахунок вільного доступу, взяв зі столу гаманець...».

Опис способу. Якщо спосіб є кваліфікуючою ознакою (наприклад, «шахрайство через незаконні операції з використанням електронно-обчислювальної техніки»), фабула має містити технічний опис маніпуляцій із системою. Відсутність такого опису робить кваліфікацію «голослівною» [6, с. 215].

Причинно-наслідковий зв'язок. Алгоритм вимагає не простої хронологічної констатації («вдарив – потерпілий впав»), а логіко-правового обґрунтування. Потрібно продемонструвати, що саме це діяння стало відповідною умовою настання наслідку, і що цей наслідок був закономірним результатом дій особи.

Мапінг суб'єктивної сторони (психологічна реконструкція). Саме на цьому етапі виникає найбільше помилок, що призводять до виправдувальних вироків. Суб'єктивна сторона прихована в свідомості особи, і її неможливо зафіксувати на відео чи вилучити під час обшуку.

Доказування через зовнішнє. Опис умислу, мотиву та мети має ґрунтуватися на аналізі зовнішніх проявів поведінки. Як зазначає Ю. Баулін, суб'єктивне ставлення особи до вчиненого пізнається через об'єктивні дії [3, с. 112]. Наприклад, спрямованість умислу на вбивство (а не на нанесення тілесних ушкоджень) підтверджується вибором зняряддя (ніж, вогнепальна зброя), локалізацією поранень (життєво важливі органи), кількістю ударів.

Формалізація волі та свідомості. Стандартна фраза «діючи з прямим умислом» є недостатньою. У тексті підозри слідчий має розписати інтелектуальний момент («усвідомлював суспільну небезпеку дій...») та вольовий момент («бажав настання смерті...») і прив'язати їх до конкретних фактів («що підтверджується погрозами, висловленими напередодні, та цілеспрямованим характером дій»).

Мапінг об'єкта та суб'єкта. Чітка ідентифікація потерпілого (фізична чи юридична особа) та правового статусу підозрюваного. Для службових злочинів критично важливим є мапінг повноважень. Недостатньо вказати посаду; потрібно послатися на конкретні пункти посадової інструкції чи наказу, які були порушені, що трансформує особу в спеціального суб'єкта злочину.

Рівень IV. Процесуальна текстуалізація та верифікація

Фінальний етап, на якому результати інтелектуальної праці (мапінгу) набувають офіційної форми процесуального документа.

Юридична стилістика. Текст має бути вивіреним, лаконічним, позбавленим емоційного забарвлення та двозначності. Використовується виключно правова термінологія.

Чек-лист відповідності КПК України. Здійснюється фінальна перевірка документа на відповідність імперативним вимогам ст. 277 (для повідомлення про підозру) та ст. 291 (для обвинувального акта) КПК України [2]. Перевіряється наявність усіх обов'язкових реквізитів: анкетні дані, правова кваліфікація із посиланням на статтю закону, виклад обставин, перелік доказів (для обвинувального акта).

Діагностика «порожніх слотів». Якщо під час написання тексту виявляється, що певний елемент кваліфікації (наприклад, корисливий мотив) описаний лише загальною фразою без посилання на фактичні дані, це є сигналом про дефект доказової бази. У такому випадку потрібно повернутися до Рівня I (дорозслідування) або змінити кваліфікацію (Рівень II).

Процесуальні ризики некоректної алгоритмізації. Відступ від запропонованої методології призводить до системних помилок, які можуть зруйнувати перспективу судового розгляду.

Повернення обвинувального акта. Відповідно до п. 3 ч. 3 ст. 314 КПК України суд має право повернути обвинувальний акт прокурору, якщо він не відповідає вимогам КПК України [2]. Найчастішою причиною є саме «неконкретність обвинувачення», тобто відсутність детального опису (мапінгу) способу, мотиву чи мети злочину.

Недопустимість доказів. Якщо у фабулі обвинувачення не зазначено певну обставину (наприклад, факт проникнення в житло), то докази, зібрані для підтвердження цієї обставини, стають процесуально нерелевантними. Суд може визнати їх недопустимими, оскільки вони не стосуються пред'явленого обвинувачення (ч. 1 ст. 87 КПК України) [2].

Виправдувальний вирок. Це наслідок невстановлення *corpus delicti*. Якщо в судовому засіданні прокурор не зможе довести наявності хоча б одного елемента складу (наприклад, відсутність мети збуту під час зберігання наркотиків), суд зобов'язаний ухвалити виправдувальний вирок. Алгоритм покликаний виявляти такі прогалини ще на стадії складання підозри.

Перспективи імплементації. Legal Tech та автоматизація правосуддя.

В епоху цифрової трансформації запропонований алгоритм набуває нового звучання як технічне завдання для розробки систем електронного кримінального провадження (e-Case). Сучасні інформаційні системи в органах правопорядку (наприклад, ЄРДР) здебільшого виконують функцію електронного реєстру або архіву. Однак майбутнє – за інтелектуальними системами підтримки ухвалення рішень.

Автоматизований валідатор кваліфікації. Інтеграція описаного алгоритму в програмний код дасть змогу створити систему, яка «розуміє» структуру складу злочину. Програма може пропонувати слідчому заповнити окремі поля для кожного елемента складу (об'єкт, діяння, наслідки, вина) й автоматично блокувати завершення документа, якщо, наприклад, для обраної статті КК України (розбій) не заповнено поле «наси́льство, небезпечне для життя чи здоров'я».

Стандартизація практики. Впровадження алгоритмічних підказок на рівні інтерфейсу робочого місця слідчого дасть змогу уніфікувати практику складання процесуальних документів у масштабах усієї країни, зменшити корупційні ризики та підвищити рівень правової визначеності, що є ключовою вимогою Європейського суду з прав людини.

Отже, застосування чотирирівневого алгоритму підготовки кримінальних процесуальних документів є вагомою умовою забезпечення єдності матеріального та процесуального права, гарантією дотримання прав людини й запорукою ефективного здійснення правосуддя.

Висновки. Розроблений і деталізований чотирирівневий алгоритм підготовки кримінальних процесуальних документів є не просто методичною рекомендацією, а науково обґрунтованою моделлю для забезпечення безумовної єдності норм матеріального та процесуального права.

Алгоритм гарантує повне відображення всіх ознак складу кримінального правопорушення в процесуальній формі, що є наріжним каменем законності та обґрунтованості кримінального переслідування.

Його застосування дає змогу підвищити якість досудового розслідування та мінімізувати процесуальні ризики, пов'язані з поверненням документів або скасуванням рішень.

У подальшому цей алгоритм може бути трансформований у програмний код та інтегрований у систему електронного кримінального провадження, забезпечуючи автоматизований контроль якості юридичної кваліфікації. Це є вагомим кроком на шляху до цифрової трансформації української кримінальної юстиції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний кодекс України / Офіційний вебпортал парламенту України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 01.12.2025).
2. Кримінальний процесуальний кодекс України / Офіційний вебпортал парламенту України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 01.12.2025).
3. Баулін Ю. В. Здійснення права на необхідну оборону : монографія. Київ : Атіка, 2002. 296 с.
4. Варченко І. Г. Кримінальна процесуальна форма: проблеми правозастосування в умовах сучасного законодавства. *Вісник кримінального судочинства*. 2021. № 2. С. 15–23.

5. Завидняк В. І. Концептуальні засади взаємодії норм матеріального та процесуального права. *Юридичний журнал Європейського університету*. 2023. № 4. С. 78–85.
6. Кримінально-правова кваліфікація: поняття, ознаки, правила / О. О. Кваша та ін. Київ : Юрінком Інтер, 2018. 488 с.
7. Навроцький В. О. Теоретичні проблеми кримінально-правової кваліфікації. Київ : Атіка, 2006. 464 с.
8. Панов М. І. Проблеми методології формування категоріально-понятійного апарату юридичної науки. *Право України*. 2014. № 1. С. 34–42.
9. Постанова ККС ВС щодо кримінальної відповідальності за службову недбалість / Верховний Суд. URL : <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/963364/> (дата звернення: 01.12.2025).
10. Тацій В. Я. Проблеми кримінальної відповідальності та її реалізації. Харків : Право, 2007. 392 с.
11. Шевченко С. В. Процесуальні гарантії прав особи у досудовому розслідуванні. Київ : ВАІТ, 2019. 260 с.

REFERENCES

1. Kryminal'nyj kodeks Ukrainy [Criminal code of ukraine] / Ofitsijnyj vebportal parlamentu Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/lavs/show/2341-14#Tekht> (data zvernennia: 01.12.2025) [in Ukrainian].
2. Kryminal'nyj protsesual'nyj kodeks Ukrainy [Criminal procedural code of ukraine] / Ofitsijnyj vebportal parlamentu Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/lavs/show/4651-17#Tekht> (data zvernennia: 01.12.2025) [in Ukrainian].
3. Baulin Yu. V. Zdijsnennia prava na neobkhidnu oboronu [Exercise of the right to necessary defence] : monohrafiia. Kyiv : Atika, 2002. 296 p. [in Ukrainian].
4. Varchenko I. H. Kryminal'na protsesual'na forma: problemy pravozastosuvannia v umovakh suchasnoho zakonodavstva [Criminal procedural form: problems of law enforcement under modern legislation]. *Bulletin of criminal procedure*. 2021. No. 2. P. 15–23 [in Ukrainian].
5. Zavydniak V. I. Kontseptual'ni zasady vzaiemodii norm material'noho ta protsesual'noho prava [Conceptual principles of interaction between substantive and procedural law norms]. *Legal journal of the European University*. 2023. No. 4. P. 78–85 [in Ukrainian].
6. Kryminal'no-pravova kvalifikatsiia: poniattia, oznaky, pravyla [Criminal law qualification: concept, features, rules] / O. O. Kvasha ta in. Kyiv : Yurinkom Inter, 2018. 488 p. [in Ukrainian].
7. Navrots'kyj V. O. Teoretychni problemy kryminal'no-pravovoi kvalifikatsii [Theoretical problems of criminal law qualification]. Kyiv : Atika, 2006. 464 p. [in Ukrainian].
8. Panov M. I. Problemy metodolohii formuvannia katehorial'no-poniatijnoho aparatu iurydychnoi nauky [Problems of methodology of forming the categorical and conceptual apparatus of legal science]. *Law of Ukraine*. 2014. No. 1. Pp. 34–42 [in Ukrainian].
9. Postanova KKS VS schodo kryminal'noi vidpovidal'nosti za sluzhbovu nedbalist' [Regarding criminal liability for official negligence] / Verkhovnyj Sud. URL : <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/963364/> (data zvernennia: 01.12.2025) [in Ukrainian].
10. Tatsij V. Ya. Problemy kryminal'noi vidpovidal'nosti ta ii realizatsii. [Problems of criminal liability and its implementation]. Kharkiv : Pravo, 2007. 392 p. [in Ukrainian].
11. Shevchenko S. V. Procesual'ni garantiyi prav osoby` u dosudovomu rozsliduvanni [Procedural guarantees of the rights of a person in pre-trial investigation]. Kyiv : VAIT, 2019. 260 p. [in Ukrainian].

V. I. Zavydniak, N. V. Zavidnyak. THE UNITY OF CRIMINAL LAW AND PROCEDURE IN ALGORITHMS FOR PREPARING CRIMINAL PROCEDURAL DOCUMENTS

The article is dedicated to exploring the critical necessity of ensuring the inseparable unity between the norms of substantive criminal law and criminal procedural law at the pre-trial investigation stage. It is argued that this unity finds its clearest implementational expression in the content of key procedural

documents, such as the notice of suspicion and the indictment, as they are the formal vessel containing the legal construct of the corpus delicti. Incorrect or incomplete reflection of the elements of the criminal offense within the document's factual narrative leads to systemic procedural errors that ultimately compromise the legitimacy of the entire criminal prosecution. To minimize subjectivism and enhance the quality of legal qualification, a four-level universal algorithm for drafting procedural documents is proposed and thoroughly detailed. This algorithm involves: fact identification; decomposition of the substantive norm; element-by-element mapping of factual circumstances onto the elements of the corpus delicti; and the final procedural textualization. Emphasis is placed on the importance of correctly describing the subjective side and the causal link, as these are the elements most frequently subjected to judicial challenge. The prospects for integrating this algorithm into modern e-justice systems (Legal Tech) for automated quality control of legal decisions are separately considered. The implementation of this algorithmic approach is an urgent requirement in contemporary law enforcement practice to ensure the principle of legal certainty within the Ukrainian criminal justice system and align national standards with broader European expectations for criminal justice delivery.

Key words: *criminal law, criminal procedure, procedural documents, legal qualification, algorithmization, corpus delicti, notice of suspicion, indictment, unity of law, Legal Tech.*